

Egon Meuronen - syöksypommittajia ja akvarelleja

Sarjakuvapiirtäjä Egon Meuronen teki lo- pullisen alueenvaihdoksen 1965 ja siirtyi sarjakuvasta akvarelleihin ja kuvataiteeseen. Toki tämä Ateneumin kasvatti oli tehnyt kuvataidetta jo aikaisemminkin, murta sarjakuva oli ollut hänen pääalueensa 23 vuotta, 1942-1965. Egon Meuronen Syöksypommittajat oli ensimmäisiä tai kenties jopa ensimmäinen suomalainen päivittäin jatkosarjakuva. Seuraavan vuosikymmenen alussa tälle harvinaiselle alueelle tulivat sitten mm. Joonas ja Muumipeikko.

Syöksypommittajat-sarjakuvan syntya- vaiheisiin liittyy osittain dramatiikkaakin, sillä kesken Eljas Erkon ja Egon Meuronen neuvottelun putosi pommi lähelle Helsingin Sanomien toimitaloa. Meuronen muistelee nyt naureskellen, että hän nuorena sotapoikana joutui työntämään reilusti satakiloista Erkköä portaita ylös.

Rauhan tulo lopetti Syöksypommittajat. Kaksi vuotta myöhemmin Eljas Erkkö osti Meuronen reippaan seikkailijasarjan Into Ilves. Ajassa liikkui suunnitelmia samantapaisista sarjoista.

Sain Into Ilveksen alkuvaiheessa Taru Pekkariselta kirjeen, jossa hän kertoi itse suunnitelleensa samantyylistä sarjaa. Näytin kirjettä Eljas Erkkölle, joka sanoi ettei tuollaisesta kannata välittää. Egon Meuronen työtahti oli 1950-luvun hulluina vuosina kova, sillä piirsi yhtä aikaa kahta päivittäistä sarjakuvaa Helsingin Sanomiin ja Ilta-Sanomiin.

Meuronen muistelee että raskainta sarjakuvanteossa oli ideointi ja ennen kaikkea jatkuvuuden rakentaminen sarjaan.

Eräs taiteilijakollega kysyi minulta ker- ran, miten hitossa minä pystyn tekemään sekä taidetta että sarjakuvia. Minä vastasin hänelle, että se oli helppoa koska minä olen kissa, nauraa Hämeenlinnassa vuodes- ta 1953 asunut Meuronen.

Meuronen muistelee, että Suomen tai- teen näyttely 1957 oli hänen urallaan se piste, jolloin kuvataide alkoi asettua estu- sijalle sarjakuvaan nähden.

Meurosta pidetään eräänä ikäpolvensa johtavista akvarelleista. Hän sai valtion taiteilijaeläkkeen 1967. ○

Egon Meuronen sarjakuvat 1942-1965:

Asariäs Ahtopaine	1942-1944
Syöksypommittajat	1943-1944
Into Ilves	1949-1956
Saku	1950-52, 1954-59
Välkäärin kertomuksia	1957-1960
Esa Antto	1960-1965

Puupäähattuvoittajat 1996 Olavi Vikainen (vas) ja Egon Meuronen "Onko tää sun vain mun?"

Kuva: Jukka Halonen

SAKU: Me esittäydymme! — Ilta-Sanomissa tapaamme huomenna!

puupäähattu "jemma" Ilta-Sanomien puupäähattu on ollut Egon Meuronen sarjakuva, jossa esitettiin "Saku" -hahmo. "Saku", "Egon", "Jemma", "Pöytä", "Kilun" ja "Kurri" olivat sarjan hahmoja. Puupäähattu Egon Meuronen esitteli yllä olevan sarjakuvan kuvan, jossa puupäähattu esittelee sarjakuvaan.

Esittelykuva Meuronen Saku-sarjakuvasta

Vanhat mestarit Egon Meuronen ja Olavi Vikainen kruunattiin Puupäähatulla

Juhani Tolvanen

**Puupäähattukerhon
kaksi tuoreinta,
mutta samalla myös
miltei vanhinta
jäsentä ovat
hämeenlinnalainen
taidemaalari Egon
Meuronen (s. 1922)
ja turkulainen
taiteilija Olavi
Vikainen (s. 1915).
Suomen
sarjakuvaseuran
hallitus päätti jakaa
sarjakuvan 100-
vuotisjuhlan
kunniaaksi kaksi
Puupäähattua
kunnioittaakseen
sitä työtä, jota nämä
kaksi taitajaa
yhdessä muiden
sarjakuvaveteraanien
kanssa ovat tehneet
vuosikymmenien
saatossa tämän
ilmaisumuodon
hyväksi.**

Olavi Vikainen - eläinsarjoja lapsille

Minä piirtelin heti pienestä pitäen, kun vain sain kynän käteeni, muistelee taiteilija Olavi Vikainen uransa varhaisia vaiheita. Sarjakuvantekijä Vikaisesta tuli osin sattumasta, osin ympäristön aiheuttaman valintapakon vuoksi, sillä kaksi vanhempaa veljeä oli jo taiteensa alueen valinnut. Vikaisen sisarusarjassa oli kaikkiaan yhdeksän jäsentä, joista tunnetaan parhaiten kolme taiteilijaveljestä, kuvanveistäjä Jussi Vikainen, graafikko Voitto Vikainen ja näiden nuorempi veli Olavi.

Olavi Vikainen aloitti sarjakuvantekijänä Anni Swanin toimittamassa Sirkka-lehdessä Nalle-nimisellä eläinsarjalla. Pian repertuaari laajeni perhesarjoihin.

Piirsin henkilösarjaa nimeltään Aatami Suomen Kuvalehteen, mutta sitten tuli lehtrihtiön omistajanvaihdos ja sarja alkoi

ilmestyä Seura-lehdessä.

Suomalaisen sarjakuvan 1930-40-luvun dynamo Veli Giovanni oli nähnyt Vikaisen sarjakuvia Suomen Kuvalehdessä ja kursui sitten Vikaisen avustamaan mm. Uuden Suomen viikkoliitettä. Gösta Thilenin loiperettua herra Kerhosen piirtämisen Veli Giovanni pyysi Olavi Vikaista tekemään tuota sarjaa.

Minä piirsin sitten sarjaa omatoimisesti, Thilen oli nimittäin tehnyt sitä Veli Giovanniin käsikirjoitusten pohjalta. Olavi Vikaisen jatkuva yhteistyökumppani oli Imari Turja, joka lehtiänsä päätoimittajana antoi nimen mm. Possu Pekonille. Turjahan oli mukana Rymy-Ectunkin nimen keksinnässä.

Olavi Vikainen muistelee, että siihen aikaan kun hän alkoi tehdä eläinsarjakuvaan, tuota lajityyppiä ei vielä meillä paljon julkaistu.

Eläimiä oli sitä paitsi helpompi piirtää, hän nauraa nyt yli 60 vuotta myöhemmin. Olavi Vikaisen lintuharrastuksesta voi kuvitella näkevänsä viitteitä siinä kuinka tarkasti hän on piirtänyt sarjakuviansa linnut, jos kohta muutkin eläimet.

Ensimmäinen Olavi Vikaisen sarjakuvakirja ilmestyi 1942, ja tuosta teoksesta Pupu, Kili ja Possu on otettu viisi painosta vv. 1942-1960. Olavi Vikainen on ainoa kotimainen sarjakuvantekijä, jonka töitä Veikko Karumo otti 1949 syntyneeseen ensimmäiseen suomalaiseen sarjakuvalehteen Teräsmiehen, Pekka Pikaisen ja monien muiden amerikkalaisten sarjojen rinnalle.

Olavi Vikainen on lasten eläinsarjaku- vien tekijänä suomalaisen sarjakuvahistorian ehdotonta aatelia yhdessä Asmo Alhon kanssa. Lempisarjakuvinaan Vikainen pitää klassikkosarjoja Rymy-Etu ja Kieku ja Kaiku. Nykysarjakuviin Turussa eläkepäiviään viettävä Olavi Vikainen kaipaisi selkeyttä. ○

Olavi Vikaisen sarjakuvatuotantoa 1934-65:

Aatami
Herra Kerhonen
Kikka
Kili ja Possu
Kimmo
Kurri
Moppi
Nalle Nöppönen
Nuppi ja Sarvipää
Pikinokka-Piik
Possu Pekoni
Pupu-Jussi
Pupu, Kili ja Possu
Tuku ja Päkä

Vikaisen sarjoja on ilmestynyt mm. lehdissä Sirkka, Saura, Kalle Viksari, Turun Sanomat, Uusi-Suomi, Koti, Kolto, Yhteisyytä, Pellervo.

Rivi Vikaisen Kimmo-sarjasta

